

Φασουλής και Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Π.—Τί γίνεσαι, βρέ Φασουλή, και δὲν σὲ βλέπω θύλου ;
Φ.—Τί ἀγαπᾷς νὰ γίνωμαι, κανάγχι τοῦ θαβόλου ;
Τρέχω μὲ τὸν Φιλιμόνα νὰ στήσω ἀποπάτους.

Π.—Μὰ δὲν μοῦ λῆς τί γίνονται τὰ πράγματα τοῦ κράτους ;

Φ.—Μεγάλοι ἀντιπρόσωποι πλακόνουν διαφόρων
διὰ τὸν σιδηρόδρομον ἔκαινον τὸν Σύνδρον,
μὲ ἄλλους λόγους Ἴταλοι και Γέλλοι και Μαλτέζοι,
και Ἀγγλοὶ και Ἰάπωνες και Ἑβραῖοι και Κινέζοι,
και ὅτ' ἄν κλεινὸν Πρωθυπουργὸν κολλᾷ καθεὶς σὰν μυτγα
κι' ὁ πρῶτος δίνει πρὸς πολλὰ κι' ὁ δεύτερος πρὸς ἄλλα,
κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς νὰ φάη δὲν προφθάνει,
τοῦς πάντας ὑποδέχεται, δὲν ἔξερει τί νὰ κάνει,
ἀκούει τὸν Ἰάπωνα, τὸν Ἀγγλο και τὸν Γέλλο,
και βάζει ἀπὸ τὸν αὐτὸ και βγάζει ἀπὸ τὸ ἄλλο,
και νύκτα ἕνα ὁ πτωχὸς εἰς τὸ ποδάρη στέκει
και δλοένα τρέφεται μ' Ἑγγλέζικο μπιρτέκι
διὰ νὰ ἔχῃ δόναμιν ἢ ἀνάθε' εἰς τούσους κόπους
και νὰ λαλή νυχθημερὸν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους.
Τοιαῦτα οὖν πρὸς τὸ παρόν, ἀγαπητέ μου βλάμη...
μὰ γίνονται και οἱ χρυσοὶ τῆς Ἀλεξάνδρας γάμοι,
και ὁ ἀρχαῖος δι' αὐτοὺς σπουδαῖα κάνει μπάλο...

Π.—Καλὸ τὸ ἔνα, Φασουλή, καλλίτερο τὸ ἄλλο.

Φ.—Ἄλλὰ θὰ φέρονται και νερόν ἀπὸ τῆς Στυμφαλάς.

Π.—Ἡ γῆ αὐτῆς κατήντησε μὰ γῆ Ἑπαγγελλιάς.

Φ.—Σὰν νὰ τὸ ἔξερῃ, μοσκοπαρᾷ... ἰθὺ καλῶς και κρήνη...

Νὰ χεῖμαρροι και ποταμοὶ και φρέατα και κρήνη.

Νερόν κινεὶ τὰς μηχανάς, νερόν κινεὶ τοὺς μύλους,

κι' ὁ Ἐλιέτ'ερ ἔρχεται μὲ δώδεκα καμήλους,

πηγάς δ' εὐρίσκει πανταχοῦ νεροῦ ἀφθονοτάτου,

ποτίζε τῆς καμήλας του και πᾶσι ὅτῃ δουλειά του.

Ἐπάνωθ' ἡμεῖς μετὰ φιλάμηλους Εἰρήνην,

γεμιζ' ἢ Ἐνεάκρουους τῆς Καλιρρόνης κρήνην,

και τρέχουν ἢ Πακιάτισσας μὲ στᾶμνας και παγοόρηρα

και ὅτ' ἀνὰ τοῦ Ἰαισοῦ μαζεύουσιν καθούρηρα,

κι' ἰθὺ ἀλθεῖ, Περικλή, ἀθάνατοτα ὁ μύλος

τῆς θειάς μας τῆς Θανιάσας, τῆς θειάς μας τῆς Κονδο-

λωῆς.

Π.—Τί λές, μορέ ;

Φ.—Τί νὰ σοῦ πῶ εἰς τόσην παραζάλην...

νέαν χρυσὴν περίδον τὸ ἔθνος τρέχει πάλιν.

Ἄρη φουὰ μεθυστικὸς και αἶρα ξεφυρτίς

και δωρεὰν μᾶς δίδεται και τὸ νῆσι τῆς Κρήτης.

Ἡ Δωροθέα, τζόγγι μου, ἢ νόση μὲ ἔχειν.

ὅτ' ἂν Κωνσταντῖνο γιὰ προκίχθ' νομίζω πὸς τὸ δίνει.

Π.—Θὰ τρελλαθῶ...

Φ.—Νὰ τρελλαθῆς... καθ' ἑὰς εὐτυχία,

και δὲν μᾶς λείπουν μοναχὰ παρὰ οὐροδογεία.

Πηγαίνω οὐρητήρια ἔθω κι' ἔκει νὰ στήσω...

τραβᾷ ὁ Δῆμαρχος ἡμερὸς κι' ἐγὼ πηγαίνω ἴσιω.

Οὐροδογεία και οἱ θρὸ βαστοῦμε εἰς τὸ χέρι

και πᾶμε νὰ τὰ στήσωμε εἰς ἀναγκαῖα μέρη.

Πηγαίνωμε εἰς τοῦ Ψυρρῆ, ἀλλὰ ὄρμουσιν καμπόσοι,

και ὁ Ψυρρῆς σηκόνεται νὰ μᾶς ξυλοφορτώσῃ.

Τραβοῦμε τότε, ἀδελφέ, εἰς τοῦ Βοριζ' τῆς βῆσαι,

μὰ δὲν τὸν ἀφῆσαν κι' ἔκει οὐτ' ἕνα κᾶν νὰ στήσῃ.

Ἐντεῦθεν ἐκινήσαμεν κατὰ τὸ Μοναστήρι,

μὰ τοῦ Κουτρούλη ἔγινε κι' ἔκει τὸ πανηγύρι,

και μὲ τὰ οὐρητήρια ὁ Δῆμαρχος ὅτ' ἔχει

ἀπέτασε προσάφῃσιν ὅτου μαγαλιὰ τάσκερι,

μὰ πρὸς πολὺ ἀργίεψε τὸν θηροτῶν ἢ μούρη

κι' ἄμεισος μὲ τὰ τέσσερα τὸ κόψαμε κομποῦρι.

Τραβοῦμε εἰς τὰ Γύφτικα, ὅτουδ' Ἀγίου Ἀποστόλου,

μὰ τὴν αὐτὴν ὑποδοχὴν εὐρίσκωμεν ἀπ' ἄλλου.

Παντοῦ μᾶς ὑποδέχονται και ἀνδρες και γυναῖκες

μὲ ἔζλα, μὲ κοντζούλα, μὲ ρόπαλα και στέκες,

κι' ὁ Δῆμαρχος δὲν εἰμαρταί μὲ τόσην εὐλογωτῆριαν

νὰ στήσῃ οὐρητήριον εἰς ὄρηον ἢ Πλατεῖαν.

Ἐτοῦ Διογένη τραβοῦμε τὸ φανάρι,

ἀλλὰ κι' ἔκει σηκόνεται ὁ κόμοσος ὅτ' ὑποβάρη

οἱ Φαναριώτας μὲ φωναῖς μᾶς ἔπῃρανε τὸν νοῦ

και εἰς τὴν Πόλην φθάνωμεν τὴν τοῦ Ἀδριανουῦ.

Π.—Και δὲν οὐδ' ἀφῆσαν κι' ἔκει...

Φ.—Μᾶς ἔπῃραν μυρωδᾶ

και μὲ κοτρῶνας πλάκωσαν τῆς Πλάκας τὰ παιδιὰ.

Π.—Καὶ ὕστερα ;

Φ.—Ἐσκέφθημεν μετὰ σειρὰν ἀγῶνων

νὰ πᾶμε νὰ τὰ στήσωμεν ὅτουδ' ἄφουσος τὸν προγόνου,

και διὰν ἐξαπλῶνεται τῆς νύκτας τὸ σκοτάδι

νὰ βγαίνωμεν ἄλλοις ἢ σκαῖς νὰ κατοῦροῦν τὸ βράδυ.

Π.—Λοιπὸν ;

Φ.—Ἐτὸ Κομητηρίον τραβοῦμε ἐλοισίμα...

φέλλοι ὁ βῆσας, Περικλή, και γύρω κυπαρίσσια,

κι' ἔμετ' εἰς τὸ οὐρητήρια βαστάζοντες ἐπ' ὄμων

τροχάδην διερχόμεθα τὸν τελευταῖον ὄρηον.

Ἄλλ' ὄμως μῶλις φθάνωμεν πρὸς τῆς μεγάλης θύρας

τοὺς νεκροθάπτας βλέπομεν μὲ δίκρανα ὅτ' ἀς χεῖρας,

και μῶλις λόγον ἀρχισα εἰς τοῦτους ἢ ἀπαγγεῖλαι

ἀλλῶλου θεῖν μᾶς ἔλιων τὸν ἀπαλᾶ ὅτ' ἔζλο.

Ἐξῆλθον δὲ κι' οἱ προγόνου ἐκ τοῦ Κομητηρίου

μὲ σάββανα και πρόσωπα ὡς εἶδος σουδαρίου,

βρυκόλακες, φαντάσματα και ἄγρια στοιγεία,

και τὰ πλευρὰ μᾶς ἔσπασαν μὲ τὰ οὐροδογεία,

και οὕτω πρὸς ἢ ἐκδρομῆ ἐπῆγε ὅτ' ἀς χαμένα...

Π.—Ὅρος λοιπὸν, ζετοῦπωτε, στηλάρι κι' ἀπὸ μῆνα.